

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Гзп1 7/2025
17.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА, адвоката из ..., против туженог ББ из ..., ради дуга, одлучујући о захтеву тужиље за преиспитивање правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Гж 2651/20 од 27.02.2025. године, као и захтеву за заштиту законитости, у седници одржаној дана 17.07.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев тужиље за преиспитивање правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Гж 2651/20 од 27.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости тужиље, изјављен против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2651/20 од 27.02.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1315/2017 од 04.11.2019. године, у ставу првом изреке, укинута је решење о извршењу Другог основног суда у Београду Ив 705/16 од 26.04.2016. године, у обавезујућем делу. У ставу другом изреке, одбијен је захтев тужиље, којим је тражила да се обавезе тужени да јој, на име неисплаћених адвокатских услуга, исплати 2.000 евра у динарској противвредности према курсу НБС почев од 26.07.2007. године, као дана падања у доцњу, до исплате, као и трошкове извршног поступка од 6.000,00 динара, као неоснован. У ставу трећем изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Виши суд у Београду је пресудом Гж 2651/20 од 27.02.2025. године одбио, као неосновану, жалбу тужиље и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља, која је адвокат, поднела је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде дана 16.05.2025. године. Тужиља је у захтеву навела да се исти сматра и захтевом за заштиту законитости.

Врховни суд је испитао дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу одредбе члана 421. и 422. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) и утврдио да је недозвољен.

Одредбом члана 421. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. На основу одредбе члана 422. став 2. истог закона, ако је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде непотпун, неразумљив, недозвољен, неблаговремен или ако захтев није поднело овлашћено лице, Врховни суд ће да га одбаца решењем.

У конкретном случају, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднела је тужила, у својству адвоката, што значи да га није поднело овлашћено лице - Републички јавни тужилац, у складу са чланом 421. став 1. Закона о парничном поступку, те захтев није дозвољен.

Стога, на основу одредбе члана 422. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Тужила је напоменула у захтеву поднетом 16.05.2025. године да се исти има сматрати и захтевом за заштиту законитости. У вези са овим наводом, Врховни суд напомиње да су ванредни правни лекови прописани у глави XXVIII Закона о парничном поступку, и то су: ревизија; захтев за преиспитивање правноснажне пресуде и понављање поступка. Захтев за заштиту законитости није ванредан правни лек прописан Законом о парничном поступку.

Како је тужила у предметном спору изјавила захтев за заштиту законитости, који као правни лек није прописан одредбама релевантног Закона о парничном поступку, то изјављени захтев није дозвољен.

Са изложеног, донета је одлука као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић